

ELS GOVERNANTS D'AVANT EL POBLE

L'acte d'E. R. C. al Price, constituí una formidable afirmació patriòtica i social

Amb la presa de Siétamo per les nostres forces es fa per moments insostenible la situació d'Oscà

GOVERN I POBLE

Hem demanat reiteradament desinterès entre els sectors polítics i socials aliats en la lluita contra el feixisme. Ho hem demanat i des de les nostres posicions de periodisme polític som els primers a atènyer-nos a la consigna. Per això, en constatar el fet concret de l'acte públic celebrat per "Esquerra Republicana de Catalunya" el passat diumenge, voldríem despullar les nostres paraules de tot accent oficiós i deixar-les en la pura observació objectiva d'un succés transcendent en la vida del nostre poble, que evidentment assenyalava un solc profund en el camí dolorós i gloriós d'aquestes hores històriques.

Una força política considerable—síntesi i instrument de la gran democràcia nacionalista i social de Catalunya—i uns homes amb la tremenda responsabilitat de govern, es presentaren diumenge davant el comitè popular per a donar-li compte del seu pensament, per a presentar-li l'inventari de la feina feta i per a mostrar-li la marxa del present i l'acció del futur. En el treball dramàtic de la guerra provocada per la vella Espanya reaccionària, l'accent dels tres governants catalans tenia una emotiva vibració de patriotes, de combatents, de conductors. El millor elogi que podem fer dels tres grans discursos, és recomanar-ne l'atenta lectura. Una massa de públic impressionant els escoltà, els avalà i els aplaudí. Aquesta massa, entranya i síntesi de vastíssims sectors d'opinió del nostre poble, mai no superats en nombre ni en profunditat per cap força política catalana, és un fet, és una realitat definitiva en la vida de Catalunya. Per ella onegà a Barcelona, el 14 d'Abril, la primera bandera de la República i a través d'ella el Govern de Catalunya constituïa, el 19 de juliol, el cap natural de direcció i la base efectiva d'acció contra la sublevació feixista que es disposava a esclafar, amb les llibertats de Catalunya, les aspiracions socials del proletariat.

Com deia exactament Casanoves, "Esquerra Republicana de Catalunya"—Govern i poble, alhora, sentiment patriòtic i afany social—constituïen l'eix de l'oposició contra el feixisme. Nosaltres afegim que E. R. C., a l'hora de consolidar la victòria i continuar la marxa, constituïrà el punt d'equilibri imprescindible en un poble conscient que es disposa, sense saltar en el buit, a donar-se una estructura econòmica, social i política enquadra en la nova justícia de la Revolució i de la llibertat humana.

Sobre la marxa i sobre la guerra, s'han construït ja els fonaments del nou ordre. Les masses sindicals, les organitzacions específicament proletàries, actuen i cooperen amb el Govern de Catalunya en la responsabilitat de canalitzar el futur. Ara en la lluita i després en la pau l'obra haurà d'ésser conjunta i abnegada, amb aquest patriotisme que invocava Gassol, amb aquesta responsabilitat que demana Pi i Sunyer, amb aquesta audàcia serena i constructiva i ordenada que propugnava Casanoves, des del seu alt lloc de governant.

En l'edificació de la nova Catalunya com en l'organització de la guerra d'avui, la primera responsabilitat de les quals és del Govern, no poden ni han d'haver-hi competències partidistes ni egoïsmes de grup. Sense generositat, sense abnegació i sense disciplina perdriem la guerra o perdriem la pau. És igual. En un o altre cas, les conseqüències serien catastròfiques. Per a tots.

DEL FRONT DE GUERRA

ELS BONS SON ELS DOLENTS

(Crònica de la columna Maçà-Companyes.)
Per Lluís Capdevila

De Pucella de Híjar n'he vist poques coses. Les que recordo més són el sol, la pluja, i les mosques. Les mosques són l'única que han deixat els feixistes. És llastima que no se les hagin endutes.

L'estació és un xic lluny del poble propiament dit i sobre a una plaça enorme en la qual, com a ornament, hi ha unes quantes acàcies molt malament cuidades, venen de molt mala família perquè fan un posat llastimosos. En aquesta plaça hi ha, d'ant i post, una casa que no hem vist perquè calia travessar massa sol. Després hi ha una fonda i una altra fonda. Una d'elles—seria potser simpatitzant amb els republicans—està sota el control del Comitè i no hi pot menjar si el Comitè no ho vol—cosa que ens sembla perfectament bé—ni s'hi poden beure licors, ni ceresses, ni paucos, ni tan sols aigua per la senyala roja que no hi ha res d'altre. Només hi ha aigua, i això que no deu ésser gaire més dolent que la que hom deu a Barcelona.

L'entrada fonda—viatgers Antonio Rodríguez—està abandonada. I cremada. Quan els feixistes entra-

ren al poble, el senyor Rodríguez, amb uns grans alegoris, els feu dir que es sentiria molt honorat si aquests a casa seva, que no patissin, pobres, perquè a casa seva hi havia menjar i beguda per a tots. Avui, quan els feixistes—ací en aquestes terres d'Àragó els diuen "ascistass"—ja que cap on paren, el poble senyor Rodríguez s'ha quedat sense fonda i sense parroquians. Ha desaparegut del poble i ningú no sap on és. Qui sap, potser ha anat a dur les postres als seus amics.

A més a més d'aquestes construccions, molt baixes, d'un o dos pisos, i que semblen més baixes en la immensitat de la plaça, hi ha una mena de barraca, una mena de ninol, una mena de covadora; l'ambulància de Corrués, atesa per uns xicots simpatitzants.

Un camí, o carretera, conduïa al poble, que es veu al lluny.

Després, res. Sol. Pals. Mosques. Unes mosques que deuen estar al servei dels feixistes, que deuen ésser de filiació feixista, perquè tenen molta afició al vi i volen desesperadament irritades, en veure que de vi gairebé no en queda.

A Pucella de Híjar no hi havia de fer més que una breu estada. Part de la columna, amb el comandant Pérez Salas, ha partit ja vers Alcaniz. Son Jora també Moles, Artemi Aguader. Ací hem quedat el tinent coronel Bosch, altres oficials, Canturri, jo. Com que l'estada s'allargava, s'ha demanat a Casp ranxo per a la tropa que ha quedat amb nosaltres. Mentrestant, a la fonda han preparat dinar per deu o dotze: els oficials, Canturri, i jo.

En veure que no arribava el ranxo s'improvisà un dinar fred, a base (Passa a la pàgina 5.)

DIU EL CAP DEL GOVERN...

«Improvissat tot el que cal perquè Catalunya constituïx la reraguarda feconda i impulsora d'aquest front on lluiten amb tant d'heroisme i amb tant de braó les nostres milícies»
(Foto Centelles.)

El triangle català

«Heu vist els mapes amb què la revista francesa Vu dona idea del descabellament de la lluita a la Península, des del dia 19 al 22 de juliol? Si els heu vist, us hauréu fixat sens dubte en el fet impressionant que al cap de tres dies d'esclat subversiu, damunt el mapa corresponent, en assenyalant els territoris nets de facciosos, apareix una figura geogràfica que és l'única figura definida i completa que hi veiem: el triangle nord-est, el triangle català.

Heus ací un fet que, en ésser representat gràficament, pren un relleu fortíssim. Després de submergides les terres de la República per la revolta militar (moment representat per la total negror del mapa hispànic) la primera clapa de reconquesta, la primera clapa blanca, dibuixa el triangle triangular del Principat de Catalunya. Catalunya és la primera. La primera a adreçar-se en el caos produït pel cap reaccionari. L'actual reconquesta peninsular contra el feixisme agressor, per Catalunya va començar; per aquest triangle muntanyós, aspre i llúre, que s'eleva com una torxa de llibertat entre Espanya i Europa.

Fixeu-vos-hi bé, amics: en el mapa del dia 22 de juliol, hi ha múltiples clapes blanques que foraden la negror. Unes petites clapes al nord, cap a Astúries i cap al País basc; una clapa aproximadament circular entorn de Madrid, i el triangle nostre.

Aquest triangle, de configuració ben precisa, evoca la realitat i el nom del nostre poble. Aquell qui guaita el mapa, exclama immediatament: «Els Catalunyats»

En el mapa no hi ha encara cap altra unitat geogràfica. Miquel al nord; un boc rodó al centre. Però al nord-est hom veu molt més que miquel i bocins. Hom veu la Catalunya estreta, sencera, viva, victoriosa.

I el redreçament del triangle català va fer possible que en els dies posteriors s'anés estamplant l'àrea del territori redimit.

Avui ho podem dir en veu alta, perquè en tenim la certesa. Aquest triangle, tot sol com a figura geogràfica en els primers dies de la reconquesta, propulsa el recobriment integral del quadril·lateral ibèric per part de la democràcia republicana i obrera, que avança a la Península entre el soroll de la guerra que els enemics han provocat.

Petit és, materialment, aquest triangle. Ell, però, pot fer i pot desfer el mapa polític i social de la Península. Tal és la glòria i la responsabilitat històrica dels catalans.

A. ROVIRA I VIRGILI

Interessants detalls de la presa de Siétamo

Siétamo, 14. A les 7 tarda.—(Crònica del nostre enviat especial al front de guerra aragonès, J. Ayma i Serra).

Oficialment quedà presa aquesta població a darreres hores del dissabte. No obstant, no era possible entrar-hi sense perill. A causa del bombardeig de la nostra aviació i artilleria el poble cremava pels quatre costats.

Era negra nit quan aconseguíem arribar amb el cotxe a Siétamo. Era veritablement dantesca el panorama que s'oferia als nostres ulls. El poble es trobava sense electricitat. A les poques cases que hi havia llum era a base d'espelmes. Pels carrers es topava amb bestiar, mort de fam o a causa dels trets. Al bell mig de la plaça veíem estès boca terra un soldat de la Guardia Civil. Més avall toparem amb un infant de dos anys que plorant cercava endebades els seus pares. Per arreu ensopgavem amb fogueres enceses al mig del carrer. A l'entrada d'una casa un grup entonava el cant d'un himne improvisat. El nostre intent de recórrer la població quedà frustrat. No es podia passar de la plaça Major. Era perillós continuar endavant. Deixíem tornar fins a La Casilla, on, fins hores abans, tenia l'Estat Major facciós establerta la seva caserna general. Per tornar fou precis que amb el cotxe travesséssim el riu amb aigua fins a dalt de les rodes. Els facciosos havien volat el pont de la carretera.

A tren d'alba recorriem novament la població. No resta una sola casa sencera. El campanar de l'església, des del qual es metallava la nostra milícia, ha quedat mig destruït pels nostres impactes. Les campanes estan cribillades de trets. El castell del comte Aranda és ple d'esvorçants per tot arreu. Aquest fou el darrer lloc on pernoctaren del dissabte al diumenge, els vuitanta o noranta facciosos que resistien.

La conquesta de Siétamo es feu guanyant el poble pam a pam. El capità Medrano, els cent guanyats republicans, una cinquantena de carabiners i els milicians de la secció denominada Portaterra, guanyaren la població per la part de l'Escola. Els homes de Ruano, especialment la Secció Internacional, entraren primerament per l'altra part del poble després d'haver envoltat totes les seves muntanyes. Per a entrar als primers reduïts fou precis que un tanca cruça arribassin els filferros espinosos que els facciosos tenien posats i que guanyés les trinxeres. Dins del tanc hi anaven sis valents homes proveïts de fusells metrallores. Després a trets i amb bombes de mà, s'ells guanyant el terreny fins poder arribar a la plaça. Els facciosos ja tenien abandonada l'església. El capità i quatre o cinc carlins que havien estat tirant-nos des d'allà havien ja marxat. La resta dels facciosos estava tancada al castell, des d'on s'utilitzava continuament amb metralladora.

En fer-se de dia les nostres forces avançaren amb precaució. Cooperaren afeciatment en l'atac diversos batallons de Barbastro, entre els quals dels quals hi havia el capità Diaz Merry, el qual es comportà valentment des del castell ja s'ells hostilitzava. En entrar-hi comprovà que els darrers feixistes havien aconseguit sortir i escapar per la banda que dona al camp.

Els apoderats de dos canons del deu i mig, un dels inutilitzat, i vuit metralladores que tenien emplaçades a les torres i muntanyetes properes i que havien abandonat en la fugida. Amb prou feina els quedaven municions.

RETINGUEREN LES PERSONES DEL POBLE

Al poble encara hi quedaven unes quantes persones de la població civil que havien estat tancades pels feixistes a les coves del castell i utilitzades per a tota mena de serveis.

Per a avançar les nostres columnes fins a dins del poble calia que guanyéssim primerament la fabrica de farines, barrancs i guanyar el riu, car, com hem dit, el pont havia estat volat amb dinamita.

Avui, al matí, el capità Estelles, que comandava el segon batalló de Barbastro, ha realitzat diverses patudes pel camp i ha assolit fer presoners una dotzena de soldats que havien fugit del poble. Tots ells han estat portats a la caserna de Siétamo.

De bon matí, el general Villalba estigué a Siétamo i inspeccionà la població i es féu càrrec de la manera com es desenvolupà la lluita. Li fou explicat detalladament la darrera resistència del capità facciós Garcia Ribes i les seves forces. Observà detingudament el lloc per on segurament s'escaparen els facciosos. Després es reuní amb el capità Medrano, i amb els caps militars que han actuat en la presa de la població.

Els serveis sanitaris actuen intensament a Siétamo durant tot el dia. Han desallotjat de morts el poble. Ahir, tan sols retiraren cinc cadàvers, però avui, en començar a treure les runes de les cases, han aparegut els cadàvers dels elements felixistes i alguns veïns de Siétamo. A l'hora en què comuniquem han estat trets un gran nombre de cadàvers. D'alguns veïns amb els quals he pogut parlar m'he tret de tots ells una impressió trágica: des dels dies que han viscut junt amb els seus fills sota el foc d'artilleria i aviació d'una banda i l'altra. Han passat sed i han per no haver-los estat permesa pels facciosos la sortida de la població. «A cada moment—ens deia una dona vella—ens veïem la mort a sobre. Ara deploren tots l'estat en què han quedat les cases i protesten indignats contra els feixistes per la misèria a què es ha aportat la seva criminal resistència.

Amb la presa de Siétamo, s'ha clavat als rebels una punyalada al bell mig del cor. Aquest important reduït que deturava l'avanzada cap a Estrecho Quinto, acaba d'ésser batut. Queda via lliure a les milícies per a prosseguir les seves conquestes. Durant tot avui, l'artilleria ha canonejat intensament Estrecho Quinto.

Villalba ha seguit avui la seva visita pels diversos fronts sobre Oscà. Ahir estigué a Lecinyena, on revisà les forces del P. O. U. M. Després conferencià amb el comandant Reyes, cap del campament «Ales Rojes». En aquest campament s'organitzà una simpàtica festa d'aviació a profit dels hospitals de sang.

COMUNICAT OFICIAL: A darrera hora el vespre ens ha estat facilitat el següent comunicat oficial:

«Front aragonès, sector Nord. Caserna general. Comunicat de la nit del 14 del 39. En el dia d'avui les nostres avançades del sector d'Oscà, han estat hostilitzades per foc de fusell i artilleria. Les nostres forces han contestat fins fer callar l'enemic.

La nostra aviació ha perseguit un aparell «Breguet» de bombardeig i l'ha obligat a aterrar a Azalida, on s'ha fet presonera la dotzena completa.

A la resta del front, sense novetats.»

PORTUGAL NO RESPON A LES GESTIONS ANGELES

Londres, 14. — No s'ha rebut encara cap contestació de Portugal a les gestions fetes el passat divendres a Lisboa per l'ambaixador de la Gran Bretanya.

Aquesta personalitat fou novament pressionat prop del Govern dictatorial portuguès, per tal que s'adherís a la Comissió de no intervenció en els afers d'Espanya.

ELS TREBALLADORS DE LA U. R. S. S. HOMENATGEN HENRY BARBUSSE

Inauguració del monument al famós autor d'«El Foc»

París, 13. — Avui ha tingut lloc al cementiri de Père Lachaise la inauguració del monument ofert pels treballadors de la U. R. S. S. per tal de perpetuar la memòria del gran escriptor Henry Barbusse.

Una imponent multitud ha desfilat davant el sepulcre de l'autor d'«El Foc», des de la una a dos quarts de sis de la tarda.

Tota la manifestació s'ha desenvolupat en perfecta calma, i no s'ha registrat cap incident.

Gassol, Pi i Sunyer i Casanoves pronunciaren tres grans discursos, síntesi de les responsabilitats de l'hora present

A ningú no pogué sorprendre l'èxit esclatant assolit per aquesta magna mobilització civil de la democràcia republicana. Sabut és com les crispacions del destí i les seves escames brutals, han enfortit sempre, en lloc d'afeblir-la, aquesta formidable força política que enquadra, com cap altra, els sentiments de llibertat, de republicanisme i d'amor a Catalunya, professats per la immensa majoria dels ciutadans.

Així, la presència del poble al Price, va substar una vegada més la comprensió que mania el poble amb els seus dirigents la veu dels quals va oír fervorosament i va interrompre sovint amb xardoroses ovacions. Malgrat la defallença o l'escepticisme d'alguns, l'Esquerra Republicana de Catalunya, manté les seves posicions i encarna com mai els sentiments i les aspiracions d'un enorme sector de masses ciutadanes.

Homes i dones, en quantitat incalculable, empenyaren de gom a gom la vastíssima sala i suportaren estóicament l'atmosfera densíssima, la xafogor asfixiant, i pel damunt de tot, va planar diumenge, en aquest descomunal comitè, l'entusiasme de les grans diades i aquella vibració que la presència trivista de l'ànima de Màcia, la brillantor dels ulls no oblidats de Màcia, imprimen al poble per a menar-lo a la segura victòria.

A les onze en punt feren acte de presència els oradors senyors Gassol, Pi i Sunyer i Casanoves. La multitud, amb el puny enlaire, acludà els homes d'E. R. C. amb inacabables visques a Catalunya, al President Companys i a la República. Així mateix se sentiren crics (Passa a la pàgina 4.)

Carta d'un canonge a D. Angel Ossorio

«Nuestro querido amigo don Angel Ossorio ha recibido, con motivo de su último discurso, innumerables pruebas de adhesión y simpatía a su doctrina. De entre las cartas en que nos testimonia esa adhesión cabe elegir, para su divulgación, la de un canónigo, cuyo nombre debemos resguardar.»

«Señor don Angel Ossorio y Gallardo. — Mi distinguido amigo: Acabo de leer en «El Mundo Obrero» su discurso íntegro, y no sé qué admirar más, si la gallardía y la inteligencia con que usted defiende sus opiniones de siempre, o la generosidad y nobleza con que los comunistas le brindaron su tribuna y se hacían portavoces de unas ideas que, aunque no son las suyas, comprenden, por lo visto, que también han de tenerse en cuenta. ¡Maravilloso este pueblo español, que en estas horas es lo único que puede enorgullecerse!»

No me atrevo a alentarle para que continúe su oportunísima campaña, porque estoy tan dolorido y abochornado con la lamentable actitud que se ha colocado la inmensa mayoría del clero español, que me encuentro sin alientos y sin fuerza moral para nada. Comprendo que, desgraciadamente, las menzuras de tenerse en cuenta. ¡Maravilloso este pueblo español, que en estas horas es lo único que puede enorgullecerse!»

«¿Se decide el Papa a ir en socorro de Franco cuando le fallen los moros? Sería edificante que Aquiles Ratti actuase de esquirol de Mahoma.»
(De «Política»)

Tot per al front! Tot per al front!

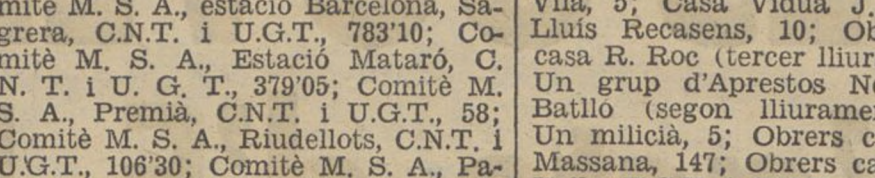
Comitè Central de Milícies Antifeixistes

Relació dels donatius rebuts per aquest Comitè Central

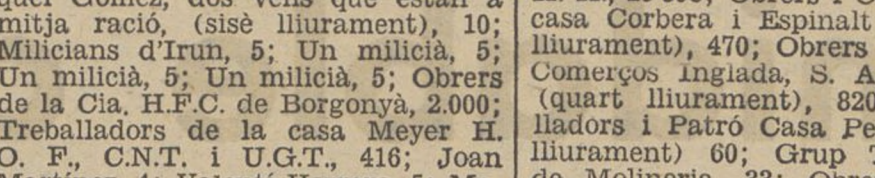
Suma anterior: 2.114.445'60. Soler, 5; Grup casa «To:
Josep Martín, 10; Honorat Costa, C.N.T., 46; Pere Esteve.

120; Obrers de la casa Martí Llopart i Trench (U.G.T.), 84'15; Jo-

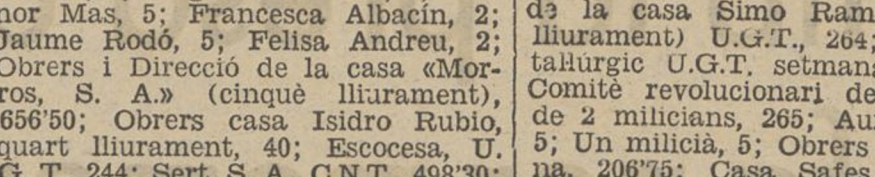
Dep Vicenc, 5; Casa Tèxtil «Martí
 Llopert Trench, treballadors, 67;
 Carme Maresma, 2; Obrers i Em-
 pleats «Tallers Industries Sanita-
 ries S.A., (segon lliurament), resta
 de la contribució Ag., 1.112'25; Co-
 centà Rochera 5; Fran-
 5; Un milícia, 10; Mi-
 rer i Joan Masferrer,
 Francesc Colomer, 10; P-
 10; Antoni Herrero, 10;
 Pansa, 10; Baptista Baye-
 Faldà, 5; Cessa, 10;

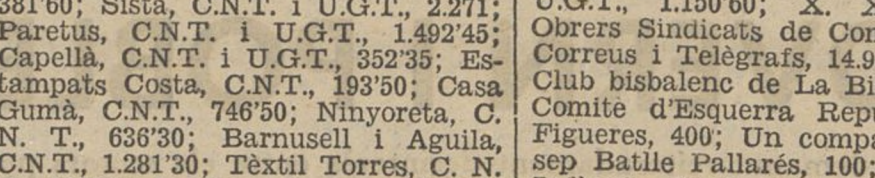
tutadorera, C.N.T. i U.G.T., 94'75; Valls, U.G.T. i C.N.T., (Comitè M. S. A., Sils, C.N.T. i U.G.T., ment), 210; Josep Puig, 154'55; Comitè M. S. A., Cornellà, 180; N. T. i U.G.T., 89'25; Comitè M. S. A., Estació Barcelona, Can Tunis, C.N.T. i U.G.T., 289'95; Josep i Miguel Gómez dels vells, veie estan- X. X. 26'898. Obrers i

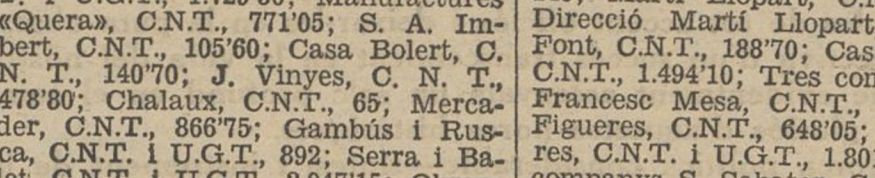
Martínez, 4; Vajutí Herrero, 5; Mariana Giménez, 2; Un milicidà, 2; Dolors Romero, 2; Rafael Moltó, 5; Obrers fàbrica «La Campana», secció Cotons, 797'50; Obrers de la casa Sagrobins Batlló, 1.129; Francesc Garcia, 5; Magdalena Aneto, 5; Leo-
 de Mollerma, 33; Obrers de Joana, Sant Martí, 162; Mestres Vilaró, 13'50; 10; Obrers tallers fill J. cer liurament), 69; Obrers casa Manuel Fàbregues (cinquè liurament), 413.

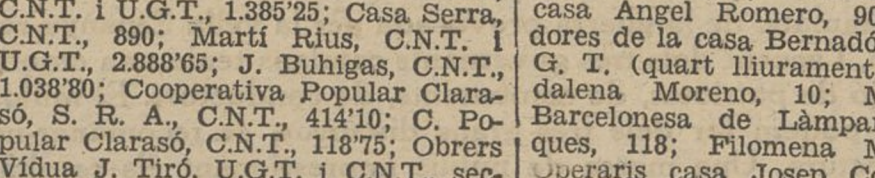
Giménez, C.N.T. i U.G.T., 1.505/95; Casadesus, 10; Eduard Pujol, 10; Viladua R. Pujol, C.N.T. i U.G.T., 10; nitat Herrero, 2; Francesc 73/86; Casa Batlló, C.N.T., 869; 5; S. Cárdenas, 5; Fillol, 5; Successor F. Vilà, C.N.T. i U.G.T., des fabrica 3, 151; O. 5.302/95; Ponsa Germans, C.N.T., Mas Baga, 648/10; Obrers 378/25; Carles Francolí, C.N.T., neral Motors Peninsula 378/25; Carles Francolí, C.N.T., 10; 10; 1.505/92.

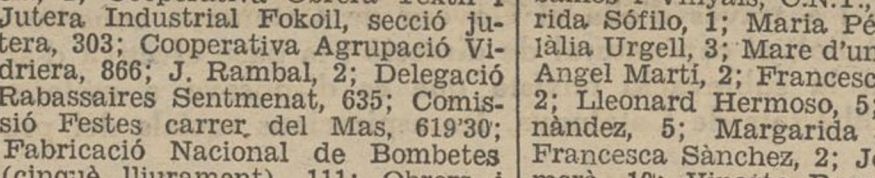
87, 915/95; R. Pte Jordana, C.N.T., 1937; Digne Canti, C.N.T., 668/60; Juanico Germans, C. N. T., 279/90; B. T. A. S. A., C.N.T. 1 U.G.T., 1.998/60; S. A. Pàmies, C. N. T., 1.250/80; «Perchas y Aprestos», C. N. T. 1 U.G.T. 1729/50; Manufactures

C.N.T.; P.U.C.; 2.047/15; Opre
 i Direcció Fàbregues, C.N.T.; 612/20;
 Manufactures Auxiliar Tèxtil C.N.T.;
 61'80'; Espanya Industrial R. Aigua,
 C.N.T. i U.G.T.; 4.224/95; Espanya
 Industrial, Tallers i Germans, C.
 N.T.; 627/20; Casa Rafael G. Puntí,
 company's S. Sapoater, C.
 nàsi Sala, C.N.T.; 1.533/20;
 Ram Aigua (Sala) C.N.T.
 Casa Piquer Rovira, C.
 J. Riera, C.N.T.; 7790; 7
 ment, 5; Josep Manz
 Elies Ramos, 5; Treball

ció Metallúrgia (cinquè lliurament),
125/50; Gerard Ambrós, 6; Obrers
Casa Antoni Tomas, 5; Emilia An-
drés, 5; Casa Bruno Smith, 241;
Josep Costella, 29; Francesc Laza-
ro, 5; Giménez, 5; X. X. Un mili-
l. 1: Cooperativa Obrera Tèxtil i

Obres casa Ferrero i Cia., C.N.T. i López, 5.
U.G.T. (cinquè lliurament), 353; J. Suma i segueix: 2.228.535

**L'Associació de Treballadors de la
sitat de Catalunya i la manifestació
nument de Rafael Casanov**

L'Associació de Treballadors de la Universitat de Catalunya (U. G. T.) ha de fer constar, per aclarir algunes informacions involuntàriament equivocades, que va assistir corporadament a la reunió de treballadors, assistiren a la reunió el president el compacte gremi de treballadors Universitaris Bosch i Gimpera, rector de l'Ensenyament i el doctor Carrion, secretari del Departament d'Ensenyament.

L'Associació de Treballadors de la Universitat de Catalunya portà a la manifestació primer, i després del·lè el peu del monument. 36

També ha de fer constar l'Associació de Treballadors de la Universitat de Catalunya que amb la Junta desig de puntualitzar l'

DIUMENGE FOU ENTERRAT A titat en el dia d'ahir, ha
plena en milers de sig
quals certifiquen el conc

GAVÀ, BARTOMEU FABRES el traspassat era credit

Diumenge a les 10 del matí, va tenir lloc a Gavà, l'enterrament del company Bartomeu Fabrés Anglada, fervorós republicà i catalanista, acompanyat per l'entorn de la seva família i alguns amics.

La comitiva d'acompanyament es formà a l'hora esmentada al local de la casa de la família de la víctima.

La presidència fou feta sota el se-

gient ordre: Representació de la Federació de Barcelona-ciutat d'Esquerra Republicana de Milícies Antifeixistes; Representació de les Milícies Antifeixistes foranes de la Comarca d'Esquerra; Comitè Local de

Milícies Antifeixistes; Famíllars del
craspassat; Ajuntament de Gavà;
Consell Directiu de Foment Català
República; Comarcal del Baix Llo-
breгат; Ajuntaments de Sant Boi,
Esplugues i Santa Coloma de Ger-

Seguien després els socis del Foment en la seva totalitat, i una llar-

DALMAU, carrer València
telèfon 73352.

L'Associació de Treballadors de la Universitat de Catalunya (U. G. T.) ha de fer constar, per aclarir algunes informacions involuntàriament equivocades, que va assistir corporadament a la reunió de treballadors, assistiren a la reunió el president el compacte gremi de treballadors Universitaris Bosch i Gimpera, rector de l'Ensenyament i el doctor Carrion, secretari del Departament d'Ensenyament.

L'Associació de Treballadors de la Universitat de Catalunya portà a la manifestació primer, i després del·lè el peu del monument. 36

També ha de fer constar l'Associació de Treballadors de la Universitat de Catalunya que amb la Junta

DIUMENGE FOU ENTERRAT A titat en el dia d'ahir, ha
plena en milers de sig
quals certifiquen el conc

GAVÀ, BARTOMEU FABRES el traspassat era credit

Diumenge a les 10 del matí, va tenir lloc a Gavà, l'enterrament del company Bartomeu Fabrés Anglada, fervorós republicà i catalanista, a més de ser un dels líders de la resistència a la guerra civil.

La comitiva d'acompanyament es formà a l'hora esmentada al local de la casa de la família de la víctima.

La presidència fou feta sota el se-

gient ordre: Representació de la Federació de Barcelona-ciutat d'Esquerra Republicana de Milícies Antifeixistes; Representació de les Milícies Antifeixistes foranes de la Comarca d'Esquerra; Comitè Local de

Milícies Antifeixistes; Famíllars del
craspassat; Ajuntament de Gavà;
Consell Directiu de Foment Català
República; Comarcal del Baix Llo-
breгат; Ajuntaments de Sant Boi,
Esplugues i Santa Coloma de Ger-

Seguien després els socis del Foment en la seva totalitat, i una llar-

DALMAU, carrer València
telèfon 73352.

LICA!

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound into a dark, possibly black or dark brown, inner cover material. There is no text or other markings on the page.

niento de Madrid

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound into a dark, possibly black, inner cover material. There is no text or other markings on the page.

Ayuntamiento de Madrid

Es volia atemptar contra la vida de diverses personalitats de la República

Són detinguts els projectadors de l'atemptat i els que hi estaven complicats

Madrid, 14. — Els agents de la brigada que dirigeix García Atadell tingueren notícies que s'estava preparant un pla per a atemptar contra la vida de personalitats de la República, entre ells Aznar, Largo Caballero, Prieto, Casares Quiroga, Mangada, i immediatament organitzà el personal de la brigada per tal d'acabar el que hi havia de cert en aquest assumpte. Les investigacions que es portaren a terme, varen permetre comprovar que la notícia era certa i que la persona que dirigia l'organització d'aquests projectats atemptats era Manuel Mateo i el financer del projecte George Levis, nebot de l'ex-comte de Mieres i cap i secretari permanent del Cos diplomàtic de l'Alcázar de Toledo.

Es va saber que intervenien en l'assumpte Joan Lagua i Llovet, actualment a la presó, fill del tristement cèlebre Lagua dels Sindicats Lliures i amic íntim de Martínez Anido i d'Aranda.

Com a autors materials, figuraven Rafael Narro, Josep Umbert i Josep Mata (a) «El Calmà». També hom sap que Josep Llovet, parent de Lagua, estava compromès en l'assumpte.

Tots aquests complicats procedien de Màlaga uns i de València uns altres, i de la primera d'aquestes vintugueren a Madrid per la carretera de Cuenca acompanyats de milicians, als quals aconseguiren enganyar i sorprendre la seva bona fe.

Detinguts tots aquests complicats, se'ls ha sotmès a interrogatoris i aclariments, i per les manifestacions que han fet, hom sap que Manuel Vázquez, conegut als centres sindicals de Granada per les seves ten-

dències falangistes, i Carles i Cèsar Arenas, tenien també intervenció en l'assumpte.

A excepció de dos dels que apareixen complicats en aquest projecte d'atemptat, tots els altres es troben detinguts i els dos que falten es troben localitzats i hom confia detennir-los d'un moment a l'altre.

Fa pocs dies, «Mundo Obrero» publicà una fotografia d'un individu de cognom Mateo, sollicitant la seva detenció a les milícies, per considerar-lo individu molt perillós.

En ésser detingut Llovet, se li trobà una pistola «Star», iguals característiques de les que foren usades durant l'època del terrorisme a Barcelona.

També li trobaren telegrams dels complicats en el complot, en els quals li demanaven diners.

El cos diplomàtic s'interessa per les dones, vells i nens que estan entre els rebels de l'Alcázar de Toledo

Madrid, 13. — L'ambaixador de Xile, senyor Núñez Morgado, com a degà interí del Cos diplomàtic, acompanyat de M. Elfant, agregat comercial de la Legació de Roma i secretari permanent del Cos diplomàtic, ha visitat aquest matí el cap del Govern, el qual els ha rebut en audiència especial. Els visitants li exposaren el desig del Cos diplomàtic de visitar els sítils i tractar d'obtenir d'ells l'alliberament de les dones, nens i vells, oferint com a garantia que res no els haurà de passar en sortir de l'Alcázar, i que seran allotjats a l'Ambaixada de Xile i a aquelles altres que sigui precis per a llur seguretat i reposició de la seva rebentada salut.

El cap del Govern, humanitari i del qual hom no pot pas posar en dubte, acollí amb complacença la proposició del senyor Morgado, per al qual tingué mots d'elogi i prometé d'estudiar immediatament la proposta i els oferir una prompta resposta.

El cap del Govern consultà sens dubte amb els seus companys de Govern, i a dos quarts de tres de la tarda un ajudant del senyor Largo

Caballero es personava a l'ambaixada de Xile per a fer lliurament al senyor Morgado dels salconduits necessaris per al seu viatge a Toledo i l'autorització del Govern per a parlamentari amb els rebels i obtenir d'aquests que accedeixin al desig del poble espanyol, que siguin alliberades aquelles víctimes de l'equivocació rebel.

El senyor Morgado, acompanyat del senyor Elfant, emprengué, a les tres de la tarda, en el cotxe de l'ambaixada, la marxa a Toledo.

El vehicle portava en llocs ben visibles les banderes xilena i espanyola, i era seguit per un altre cotxe amb policies posats pel Govern a la disposició dels esmentats diplomàtics.

Es esperat a Madrid, amb l'impaciència, el retorn del representant de Xile, al qual hom suposa que hauran deixat penetrar els rebels a l'interior de l'Alcázar, per tal de parlamentari amb ells. Si els sublevats accedeixen a la proposta del senyor Morgado, aquest, personalment, dirigirà l'evacuació i allotjament dels alliberats.

Uns evadits de l'Alcázar de Toledo havien estat empresonats perquè començaven a saber la veritat de la situació

Toledo, 14. — Com a nota curiosa de la sublevació, direm que a última hora de la tarda d'aquí, s'escaparen de l'Alcázar de Toledo cinc guàrdies civils i que en el dia d'avui han arribat a aquesta capital dos caporals de l'Exèrcit, que fa tres dies també aconseguiren fugar-se dels rengles rebels.

Aquests dos caporals, han estat amagats per la província de Toledo i avui han arribat a la capital. Un d'ells estava destinat a l'Acadèmia Militar, i l'altre al Regiment de Lleó.

Han manifestat que ambdós ni romangueren enganyats; i quan els caps feixistes sospitaren que començaven a saber la veritat del que passava a Espanya, els tancaren durant vint dies en un calabós. En fa cinc que els posaren en llibertat, i a la primera ocasió que tingueren desertaren dels rengles facciosos i iniciaren la fugida.

Per les manifestacions que han fet, es desprèn que, si bé sospitaven el que ocorria a Espanya, ignoraven la veritat. Els ha sorprès

molts llegir la premsa de Madrid i veure l'estat en què es troba Toledo, car creien aquests dos jorals que els facciosos eren a les proximitats de la capital de la República i han vist que no és cert.

Sembla que cap d'ells no disparà llurs armes contra les forces lleials.

Un d'aquests caporals té un germà que figura entre les forces assetjades de l'Alcázar.

Coincideixen aquests «egiptus», exposar la mala situació en què els rebels es troben, dient que escassegen entre ells molt «ls queviures i l'alimentació és tan dolenta, que sols mengen tres talls petits al dia i un tros de pasta de blat d'eficientment molt, calent, en lloc de pa».

Totes aquestes circumstàncies fan pensar que els feixistes seran alliberats en breu i que hi ha una esperança que deixin sortir les dones i els nens que tenen al seu poder, màxim després de la gestió dels diplomàtics, que no suposa altra cosa que una crida de la consciència universal a les «orcs de l'enderroc Alcázar de Toledo».

UN ALTRE PETIT ALCÁZAR?

Tres-cents guàrdies civils concentrats en un santuari en rendeixen a les forces republicanes, però resten al local uns quants oficials facciosos amb tots els preparatius per a resistir-se.

Madrid, 14. — A trenta quilòmetres d'Andújar està situat el Santuari de Santa Maria de la Cabeza, on estaven allotjats, amb les seves famílies, tres-cents guàrdies civils de la Comandància de Jaen.

L'actitud d'aquesta guàrdia civil era una preocupació per a les autoritats i les milícies d'Andújar.

Guàrdies d'Assalt, de Jaen i altres forces lleials, voltaren el Santuari, i li invitaren la guàrdia civil a abandonar la seva actitud.

Els guàrdies civils, en resposta a la comunicació, es lluraren sense resistència, al crit de visca la República.

Manifestaren que havien estat enganyats per diversos oficials rebels i que havien adunat havien segrestat el cap de la força, Eduard Noriente, que ja es troba a Andújar, a disposició del governador de Jaen.

Un altre grup de guàrdies civils, que s'han lliurat diversos caps i oficials, entre ells el capità Ferran Ramírez Carbonell, el tinent Aguado, l'oficial Ortico.

Altres quatre oficials que es troben al Santuari s'han negat a lliurar-se. Sembla que aquests quatre oficials pretenguin fer del Santuari una república de l'Alcázar de Toledo. A tal efecte no han descurat cap detall.

El Santuari és una fortalesa tallada en roca viva de Sierra Morena.

Totes les dones, així com les nenes dels guàrdies, en nombre de dos mil, han estat allotjades a Andújar, on són atesos pels elements del Front Popular.

UN PERIODISTA FRANCES ALLIBERAT

Sevilla, 13. — Arran de les enèrgiques gestions del consell de França a Sevilla, ha estat alliberat el reporter cinematogràfic René Brut.

Avui ha embarcat cap a Tànger.

GENERALITAT DE CATALUNYA

SALUTACIO DEL GENERAL MANGADA AL PRESIDENT COMPANYS -- AVUI ES REUNIRÀ EN CONSELL EL GOVERN DE CATALUNYA

Els periodistes no foren rebuts ahir migdia per l'honorable President, senyor Lluís Companys, que passà el matí al seu despatx particular de la Residència, despatxat amb els caps administratius.

A primera hora de la tarda el President estigué al despatx oficial, on rebé en audiència els senyors següents:

Ex-diputat senyor Mangrà; senyor Escrivà; cap de la brigada d'escorta, senyor Villarroel; consell de Xile, senyor Ernest Cadiz; diputat a Cortes senyor Elvís; i el president de la Diputació d'Ordre, senyor Felícia Alvarez, que fugí d'aquella ciutat durant l'ocupació dels feixistes, i que després de passar uns dies a Portugal ha pogut arribar en terreny republicà.

A la Secretaria de la Presidència, en donar compte de les visites rebudes pel senyor Companys, manifestaren als periodistes que no hi havia notícies d'interès informatiu.

Els milicians del general Mangada saluden els seus germans de Catalunya

El general Mangada, des de Navalperal, s'ha adreçat a S. E. el President de la Generalitat saludant-lo i trametent-li una abraçada dels milicians i forces a les seves ordres per als germans de Catalunya.

El senyor Companys correspongué amb efusives paraules la salutació de l'heroic militar.

Felicitació del President als milicians dels fronts d'Aragó

L'honorable President de la Generalitat trameté al capità Medrano — que li va comunicar per telèfon la presa de Sistià — la seva calorosa felicitació per als milicians.

A la Presidència del Consell

A la Presidència del Consell no hi hagueren notícies d'interès excepcional.

El cap del Govern, senyor Joan Casanoves, estigué al seu despatx oficial del Palau del Parlament, on rebé, entre altres visitants, el diputat a Cortes senyor Josep A. Trallès; l'ex-ministre senyor Santaló i

el comissari de la Generalitat a Girona, senyor Andreu, va conversar breument amb els periodistes que fan informació en aquell centre oficial.

—Us he de notificar — digué — que el proper dimecres, dia 16, es reprendran les visites de les causes en les seccions del Civil, per al qual, ja es confeccionen els senyalaments. En el que fa referència a l'Audiència provincial, el retorn a la tasca normal sofrirà un petit retard, degut a la revisió de sumaris que es porta a terme a l'Oficina Jurídica.

—I del funcionament del Tribunal Popular, ens podem dir què?

Aquest Tribunal funciona ja normalment a Barcelona, Tarragona i Girona.

Continua després dient el senyor Andreu, que diàriament rebia un gran nombre de visites de persones les quals feien reclamacions sobre diversos assumptes i especialment sobre la marxa del sumari. A tots els se'ls atén amb molt interès i es procura solucionar les seves queixes, si són justificades.

Acabà dient el senyor Andreu que entre les visites rebudes figurava la d'un soldat de la marina, acabat d'arribar de Mallorca, el qual malgrat ésser afusellat, aconseguí escapar amb vida i arribar a Barcelona.

Cent seixanta mil pesetes recaptades en dos dies

La suma total dels donatius ingressats els dies 11 i 12 del corrent mes al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes de Catalunya puja a la quantitat de 161.659'12 pesetes.

El «Diari Oficial»

En les darreres edicions, el diari oficial de Catalunya publicà, entre altres, les següents disposicions:

«Ordre comendat l'excedència voluntària temporal del seu càrrec a l'agent de tercera classe del cos d'investigació i vigilància de Catalunya, senyor Tomàs Claveria i Caamaño».

Ordre nomenant amb el caràcter d'«inamovibles» els operaris que constituïren la plantilla del personal tècnic del Parc Mòbil de la Comissaria General d'Ordre Públic.

Ordre Públic. — Ordre declarant cessant el pò capatàs adscrit a la demarcació de Tarragona, Marcell Sabaté i Sabaté.

Ordre donant de baixa del servei els peons auxiliars adscrits a la demarcació de Tarragona, Joaquim Miralles i Salvadó i Josep Sabaté i Alvarez.

Ordre creant a cadascuna de les demarcacions d'Obres Públiques de Catalunya un registre especial per a la inscripció dels vehicles de motor mecànic que per manca de la documentació necessària no puguin ésser matriculats degudament.

Ordre dictant normes perquè els empleats de les demarcacions d'Obres Públiques que en qualitat de temporers o d'eventuals exerceixin funcions de caràcter tècnic-administratiu o auxiliars d'oficina en els serveis tècnics, puguin sol·licitar la seva adaptació a la plantilla, amb categoria d'auxiliar primer.

Agricultura i Provenients. — Ordre per la qual la Generalitat s'a-

propia la Mina i Sèquia de Santa Coloma de Gramenet i són nomenats delegats els presidents dels Sindicats Agrícoles de Rabassaires de Santa Coloma de Gramenet i de Badalona i el Canyet, amb les facultats que s'esmenten.

Els tribunals funcionen normalment

Demà es reprendrà la celebració de visites a les seccions del civil

Ahir, al matí, el president de l'Audiència, senyor Andreu, va conversar breument amb els periodistes que fan informació en aquell centre oficial.

—Us he de notificar — digué — que el proper dimecres, dia 16, es reprendran les visites de les causes en les seccions del Civil, per al qual, ja es confeccionen els senyalaments. En el que fa referència a l'Audiència provincial, el retorn a la tasca normal sofrirà un petit retard, degut a la revisió de sumaris que es porta a terme a l'Oficina Jurídica.

—I del funcionament del Tribunal Popular, ens podem dir què?

Aquest Tribunal funciona ja normalment a Barcelona, Tarragona i Girona.

Continua després dient el senyor Andreu, que diàriament rebia un gran nombre de visites de persones les quals feien reclamacions sobre diversos assumptes i especialment sobre la marxa del sumari. A tots els se'ls atén amb molt interès i es procura solucionar les seves queixes, si són justificades.

Acabà dient el senyor Andreu que entre les visites rebudes figurava la d'un soldat de la marina, acabat d'arribar de Mallorca, el qual malgrat ésser afusellat, aconseguí escapar amb vida i arribar a Barcelona.

Ha augmentat la nostra flota aèria un avió enemic que ha aterrat al front sud aragonès

(Del nostre corresponsal especial a les columnes de les comarques aragoneses del front de guerra aragones, Salvador Masset)

Alcanyís, 15 (130 matindana). — Durant la matindana d'ahir, pels voltants del poble d'Alcanyís, del sector ocupat per les forces Ferrer-Carot, ha aterrat un avió enemic.

Les milícies que guarneixen aquella posició, donant-se compte de l'ur missió que hom impedia, que els dos tripulants de l'avió, que ha resultat un sex-tipla marca «Bregueta», poguessin inutilitzar-lo.

Les mesures adoptades pels braus milicians han estat el més franc èxit. Pogueren ésser detinguts, el pilot i el bombarder que tripulaven l'element aeri. Aquest no ha sofert cap avaria i es troba en perfectes condicions. Hom deuix que l'interatge ha estat forçós degut a la falta d'essència.

El camarada Ortiz, s'ha entrevistat també molt cordialment amb el comissari de les columnes «Francisco Macià» Lluís Companys, company Arturi Aguiar i comandant Pérez Salas.

Hem rebut també la visita del camarada Antoni Recasens, el qual ha vingut per tal de preparar en aquest sector l'arribada de la columna «Acer Ràpid», de la U. G. T.

Els dos detinguts que l'ocupaven han resultat ésser andalusos i hom suposa que l'aparell és procedent de la base de Tablada (Sevilla). La notícia de la captura de l'avió refect ha produït a tot el sector gran alegria ja que hom posseïx un avió més per a combatre i ensems s'ha pogut detenir dos avions feixistes.

Avui ha estat a Alcanyís, procedent de asp, el camarada Ortiz, que ha visitat el comissari civil inter capità Pons.

El camarada Ortiz, s'ha entrevistat també molt cordialment amb el comissari de les columnes «Francisco Macià» Lluís Companys, company Arturi Aguiar i comandant Pérez Salas.

Hem rebut també la visita del camarada Antoni Recasens, el qual ha vingut per tal de preparar en aquest sector l'arribada de la columna «Acer Ràpid», de la U. G. T.

El Govern francès comença a perdre la paciència per la mala punteria dels rebels

Madrid, 13. — Notícies d'Hendaia comuniquen que caigueren ahir en aquella població francesa quatre obusos llançats pels avions dels rebels que ataquen Guipúscoa. Un dels projectils va caure damunt una fàbrica d'electricitat i produí danys importants.

Aquesta és la quarta vegada que els facciosos disparen la seva artilleria erròniament contra territoris francesos. En les tres anteriors, els seus canons produïren danys materials a Hendaia i a una població veïna, i feren víctimes entre el veïnat. En tota l'artilleria insurrecta ha mort, dintre França, una minyona de Fuenterria i dos habitants d'Hendaia, i ha produït lesions a

vint-i-sis persones, totes elles franceses.

Això ha fet que el Govern francès reforçés la vigilància a la frontera espanyola, i ha originat ja diverses investigacions portades a terme pel comissari Mr. Picar. Actualment presten servei a la frontera sis avions francesos i hi tenen col·locades algunes peces antiaèries, a part de contingents de policia i exèrcit. Si aquests bombardeigs persisteixen, no seria res d'estrany que, per part del Govern francès, es donés una resposta més contundent i eficaç que no una protesta diplomàtica, que no podria ésser digna a cap persona ni entitat responsable.

LA RESPOSTA INQUALIFICABLE DELS REBELS DE L'ALCÁZAR

«Si l'ambaixador de Xile desitja quelcom de nosaltres, que per mitjà del seu Govern es posi en comunicació amb el nostre de Burgos»

Madrid, 14. — El Comitè de Defensa de Toledo ha tramès una nota al Ministre de la Guerra donant compte que el dimenge a la tarda rebé la visita del degà del Cos Diplomàtic acreditat a Espanya, ambaixador de la República de Xile, el qual estigué a la Comandància Militar, on es trobava el Comitè de Defensa.

Exposà que l'objecte principal del seu viatge era aconseguir d'entrar a l'Alcázar amb el fi d'aconseguir l'evacuació de dones i nens que s'hi troben assetjats, en unió dels rebels.

Digué que fela aquesta petició en representació del Cos Diplomàtic.

El Comitè de Defensa, presidit pel tinent coronel, acordà en un principi accedir a aquesta humana desig.

Les gestions que aquest Comitè realitzà amb el comandant Rojo i el major de la catedral de Madrid, senyor Camarasa, no donaren resultat favorable. En efecte: fetes les gestions corresponents i aconseguit per les forces lleials al Govern de la República de posar-se en comunicació amb les forces de l'Alcázar, després d'una gran

espera, se'ls digué que l'ambaixador de Xile, com a degà del Cos Diplomàtic i en representació d'aquest desitjava obtenir una entrevista amb els caps de les forces de l'Alcázar, per tal de veure la manera de poder evacuar les dones i els nens que es troben al seu interior.

Després d'una altra llarga espera, els facciosos contestaren:

«Si l'ambaixador de Xile desitja alguna cosa de nosaltres, que per mitjà del seu Govern es posi en comunicació amb el nostre de Burgos».

Acte seguit se'ls contestà que se'ls volia sentir més, i les nostres forces, indignades, tancaren el foc sobre l'Alcázar.

NO HI HA RES A FER!

Madrid, 14. — Una alta autoritat eclesiàstica havia manifestat els seus desigs d'intervenir en l'assumpte de l'Alcázar de Toledo, però davant l'absurda contestació donada pel cap rebel, ha desistit dels seus propòsits.

Continua l'acció a tots els fronts

Al front sud ha estat abatut un trimotor rebel

Madrid, 14. — A les tres de la tarda s'ha abatut des del micrófon del ministeri de la Guerra un part que diu així:

Front Nord Nord-oest. — A Astúries les milícies de minaires han abatut completament uns petits contingents facciosos formats amb les restes de la columna destruïda ahir al sector occidental. Els rebels han deixat al camp tot l'armament i molts cadàvers.

Front d'Aragó. — Al sector de Tardienta ha continuat l'avanç de les nostres tropes i ha obligat l'enemic a retirar-se.

Continua la presentació de desertors a les nostres línies. A Oseca, tranquil·litat.

Front Sud. — L'aviació republicana ha bombardejat amb eficàcia les principals concentracions rebels, i

han abatut un altre trimotor facciós.

Centre. — A Toledo segueix el bombardeig dels assetjats a l'Alcázar, que no han contestat en tot el dia l'atac de les nostres tropes.

Al sector de Navalperal hi ha hagut lleuger canoneig, sense conseqüències. L'aviació ha republicana ha bombardejat les posicions enemigues de Talavera i Santa Olalla i ha provocat l'incendi d'un petit combol de municions i causant força baixes a l'enemic, la demoralització del qual augmenta davant les freqüents atacs aèris.

A Guadarrama ha estat atacada a foc de canó una concentració enemiga, avançada la primera hora del matí d'avui, que s'ha retirat en desordre.

A tots els altres fronts, sense novetat.

Més de set-centes bombes sobre Oviedo

Una lluita entre dos avions de la qual resulta victoriosa el republicà

Gijón, 14 (de l'enviat especial de «Eubus», a Astúries, Bernard López Torrer).

L'aviació lleial ha llançat de set-centes a vuit-centes bombes sobre Oviedo.

El bombardeig dels nostres avions s'ha pogut comprovar que ha causat destrossos i ha produït baixes.

Des de la matindana fins que es féu de nit ha continuat el bombardeig sobre la ciutat que l'ex-coronel Aranda ha convertit en la ciutat màrtir.

Immensos incendis per tot arreu. Durant la nit anterior s'ha anat estrenyent el setge a la ciutat i s'ha conquistat noves posicions.

S'ha registrat un epítol emocional, en el qual l'ànim ha estat en suspens alguns moments.

Sobre la capital volava un trimotor roig. De sobte, aparegué en l'horitzó un altre blanc. Un aparell de caça.

Els dos volen sobre la ciutat, es divisen i s'ataquen en estret cercle. Intervenen en el combat les metralladores, a la fi, veiem com l'avió enemic fuig perseguit pel roig i desapareix.

De Galícia ha arribat un viatjant que ha presenciat en aquella regió les innombrables crueltats que han comès els rebels.

Diu que els facciosos han realitzat nombrosos atropells i crueltat. A Villafraña del Cierno, han assassinat cinc-cents obrers. A Valle, han rebé dos mil, i a Lleó altres tants.

No volen lluitar contra Espanya

La justícia popular

Madrid, 13. — S'aguditzà la situació a la zona del Protectorat espanyol al Marroc. Els generals facciosos, no solament es venen impossibilitats d'enviar més indígenes a Espanya, sinó que eviten hauran de fer front a un abastament de les cables. Diversos Caidos prestigiosos efectuen una activa recollida d'homens en diferents tribus, especialment en les de Boocaya, més excitades que mai perquè en aquests dies han rebut enèrgiques crides d'Abd-el-Krim. L'exiliat a l'illa de La Reunión no s'ha escapat ni pensa fer-ho; el que ha fet és pregar amb insistència al Govern francès que li retorni la seva llibertat, reiterant-li el seu acatament, perquè vol impedir que la sublevació que s'ha produït a la zona espanyola al Marroc, repercuteixi a la zona francesa. Aquest preu no ha estat contestat encara afirmativament ni negativament. És probable que el Govern francès cregui necessari no prendre cap resolució abans de fer una consulta que creu obligada.

Cinc condemnes de mort per la sublevació dels artillers de Getafe

Madrid, 14. — S'ha fet pública la sentència per la sublevació dels artillers de Getafe.

Es va acordar amb la petició fiscal, però diu que el veredict del jutjat hi hagué votació respecte a alguns casos sobre comunicació de pena. Aquesta petició ha estat elevada al Consell de Ministres.

Es va condemnar a mort l'ex-coronel Pedro Ramirez, l'ex-tenent coronel Antonio del Castillo, l'ex-capità Manuel Enríquez i els ex-tenents Francisco Pereyra i Manuel Membrillera; a relució perpetua els ex-comandants Luis Satorio, Vicente Montalbo i José Figueras; els ex-capitans José Calvo, Cipriano Pacheco, Ramon López, Fernando Botella, Alfonso González, José Fernandez, Antonio Landa, Elias Escalada, Eliseo González, Luis Matamoros i Enrique Larrañaga; a tres anys i un dia de presó correccional els ex-tenents Manuel Los, Donato Hernández i Eduardo Rodríguez; i als ex-serenats Domingo Cordero, Blas Romero, Julio Barreda i Francisco Benítez.

MILICIES

ADVERTIMENT

El Departament de Festivals Benèfics de la Conselleria de Defensa, ja avinent a tots aquells que vulguin organitzar festivals o actes esportius a profit de les Milícies o Víctimes del Feixisme en general, que no donarà cap autorització, si els interessats no presenten conformitat i aval previst del Comitè Central Pro-Esport Popular, les ofícies del qual radiquen a la Rambla de Jaume Comte, 25 (CADC)

DOS GUÀRDIES ACUSATS D'ESPIONATGE

Procedents de Sarriena han arribat aquest matí a Barcelona, dos guàrdies d'Assalt, detinguts, dels quals hom sospita que es dedicaven a exercir l'espionatge.

Ambdós han ingressat als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic.

MÉS DE 100.000 PESETES RECOLLIDES EN DOS DIES

La suma total dels donatius ingressats els dies 11 i 12 del corrent al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes de Catalunya puja a la quantitat de 161.659'12 ptes.

ES FORMA LA COLUMNA «FERRER I GUÀRDIA»

Elements de la U. G. T. i de la F. A. I. han iniciat la formació d'una columna que portarà el nom de «Ferrer i Guàrdia», la qual compta ja amb considerable nombre d'afiliats.

L'allistament es farà al local de les Joventuts Llibertàries, Balmes, núm. 228, cantonada Travessera.

UNA TOMBOLA A PROFIT DE LES MILÍCIES ANTIFEIXISTES

Tal com va ésser anunciat dies passats, el Sindicat de Decoradors i Bells Oficis ha començat ja els treballs d'instal·lació, organització i propaganda per a portar a cap la Gran Tombola Popular a profit de les Milícies Antifeixistes. Serà, sens dubte, una de les manifestacions benèfiques que més relleu tindrà dintre les actes que d'aquest caire s'han efectuat fins avui.

CARNET QUE S'HA PERDUT

Ens comunica el Comitè de Milícies Antifeixistes, Departament de Milícies Comarcales, Passatge de Gràcia, 87, que el carnet número 13.304 s'ha extraviat. Per tant, es prega a aquell que el trobi que el retorni, puix que altrament si volgués servir-se'n seria delinqüent, amb les conseqüències dels cas.

També s'adverteix a tots els controls que detinguin la persona que pretengui fer-ne ús.

UNA CENTURIA PORTARA EL NOM DE GARCIA LORCA

El Sindicat d'Autors i Compositors d'Espanya, de la U. G. T., davant la notícia de l'assassinament a Granada del poeta Frederic Garcia Lorca, elegit a la seva més enèrgica protesta pel nou crim comès pels facciosos. Serà, com a company, el dolor del camarada vilment assassinat, i com a obrers intel·lectuals, la indignació dels que teniem per Garcia Lorca l'himne de la cultura i de la seva tasca literària el seu creditor.

Si cal dir la veritat, no pot sorprendre la notícia; la història ens demostra que quan l'Església i les forces armades s'han unit, el seu odi a la intel·ligència de la qual estan mancats els ha dut a cometre crims idèntics al que avui lamentem. Totes aquestes raons mouen aquest Sindicat a prendre els següents acords:

1. Sol·licitar de l'Ajuntament de Madrid que doni a un carrer de la capital de la República el nom de Frederic Garcia Lorca.

2. Posar dit nom al teatre que s'anomena Fontalba, en el qual s'obra estrenat la seva obra «Mariana Pineda».

3. Crear des d'aquest Sindicat amb tota rapidesa, la Milícia Garcia Lorca per tal d'unir-la, si és possible, a les que vagin a la presa de Granada, i recabar el nostre dret a recollir el cos del poeta per tal de retre-li els honors als quals es mereixedora la seva memòria.

MAS & ROCA

CAMISERS

CAMISES ESPORT I VESTITS DE BANY, A PREUS BARATÍSSIMS

PORTAFERRISSA, 24 i 26

FONTANELLA, 16

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Clínica Mental

(Torre de Campderà)

A LLORET DE MAR (GIRONA)

TELÈFON 10

Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i toxiomans d'ambdós sexes

Métre Director Resident

Doctor Bernat Carreras

Visita a Barcelona: els dijous

Contra todos los dolores

Cafiaspirina

Dr. CASASA

BLÉNORRAGIA AGUDA i CRÓNICA

GUARIMENT TOTAL. — SIFILIS

PELL, LLAGUES DE LES CAMES

Tallers, 29, entresol, D'11 a 1 i de 5 a 8 — PREUS ECONÒMICS

LA JUSTICIA DEL POBLE

Set oficials del regiment del carrer de Tarragona foren jutjats per la seva intervenció en la sublevació feixista

Dos ex-tinents i tres ex-alferes condemnats a pena de mort, i un ex-capità i un ex-tinent a reclusió perpètua

HEM DE SUBSTITUIR EL GOVERN...

El dia 19 de juliol, al pati de la caserna del regiment de caçadors de Montera núm. 4 del carrer de Tarragona el coronel Escalera formà els soldats.

«Heu de sortir per a substituir el Govern per un Govern més nou i més digne.» Una altra arenga del general Fernández Burriel. Arauques semblants i una ordre concreta: «Heu de declarar l'estat de guerra».

Surti un esquadro. Hi anaven els capatans Villalón i Modest Palacios; els alferes Ortega, Pinos i Ramírez.

L'esquadro s'adreça al Paral·lel. Alla ja torça fou nutilitzada per paisans que ja coneixien la subversió militar. Villalón resultà ferit al cap. Valenzuela el substituï el comandament.

Ordena als tinents Burgos i Palacios que escolressin els paisans, que els desarmessin i que els portessin detinguts a la caserna. En efecte, un cop a la Bretxa de Sant Pau, els dos tinents compliren l'ordre del superior.

Per disposició de Valenzuela foren emplaçades tres metralladores: una a la Bretxa de Sant Pau, l'altra al davant del Teatre Victòria i l'altra al terrat d'una casa del Paral·lel, al costat del Moulin Rouge.

El tinent Noailles, igualment que el capità Valenzuela, dictaren una sèrie de disposicions i demostraren una activitat intensíssima. Després marxaren en automòbil — que conduïa Noailles — cap a la Divisió. D'allà cap a l'Aeronàutica a recollir Manuel Godeu, que arribava de Palma de Mallorca.

EL CAPITÀ DARNELL JU-GAVA L'EQUIVOC DE REPUBLICANISME

En marxar Valenzuela s'encarregà del comandament de l'esquadro el capità Darnell.

Darnell telefonà al quarteret de policia de les Drassanes. Sortí a l'aparell el guardià Eudald Guiera.

«Si són homes i són republicans... Digueu Darnell... heu de venir immediatament a la Bretxa de Sant Pau».

Els guardies no hi anaren. No és mercedia prou confiança una ordre telefònica.

Mija hora després torna a picar el telefon. També era el capità Darnell.

«Si no veniu tot seguit us bombardejarem i sereu declarats facciosos».

Hi anaren set guardies. Darnell, en veure'ls, va abraçar-los. «Per la República — digué a cada un d'ells.

EREN FACCIOSOS

Els guardies veieren com el tinent Burgos es posava al peu de la metralladora, i com disparava. Observaren grups de paisans armats que feien foc contra els militars. Canviaren impressions i decidiren parlar amb Darnell.

«Que es això? De què es tracta? — Es tracta de lluitar per una república millor; per un Govern més digne; per viure amb pau i felicitat».

Aquestes paraules van posar de manifest les intencions de Darnell i dels militars. Un dels guardies telefonà a Governació i a la guàrdia civil.

«Esquegueu atents — els digueren — perquè són facciosos».

Els guar d'assalt ja saberen de què es tractava. I es posaren decididament al costat del poble. Per això, quan l'alferes Ortega es ordenà, en forma imperativa, que conduïssin uns paisans detinguts, ells s'hi negaren.

Va reprochar-se el foc. Hi hagueren baixes. Finalment, els facciosos foren detinguts.

ELS PROCESSATS NO TENIEN DEFENSA POSSIBLE

Ahir a les 10 del matí, comparexeren davant del Tribunal Popular: l'ex-capità Santos Villalón Pérez; els ex-tinents Jacint Burgos García, Joan Noailles Pujol i Modest Palacios Ferrer; els ex-alferes Jesus Ortega López, Rafael Pinos Carrasco; Antoni Ramírez Descorreja. Estaven

abatuts. Van declarar en veu baixa i amb poca seguretat. Incoherents, en manifestes contradiccions.

Després de declarar els processats, declararen diversos testimonis: el general Llano de la Encomienda, uns quants guardies d'Assalt, uns paisans que aquell matí memorable lluitaren, amb les armes a la mà, contra els rebels, uns ciutadans de Terassa — que declaren a favor de l'ex-tinent Palacios, i que el reputen com a un gran republicà. — La declaració dels guardies d'Assalt, manifestament desfavorable als processats. Sobretot per a Noailles i Burgos.

LA INTERVENCIÓ DELS PROCESSATS EN LA REBEL·LIÓ

El capità Villalón sortí de la caserna comandant l'esquadro. Resultà ferit. S'acabà, des del primer moment, la seva intervenció.

El tinent Noailles — ja ho hem dit — dictà diverses disposicions, i conduí el cotxe que va recollir, a l'Aeronàutica, el general facciós Manuel Godeu.

Palacios i Burgos — també ho hem dit — es dedicaren a detenir paisans. A un d'ells el detingueren pel simple fet de portar a la solapa un distintiu amb els colors catalans. Després, Burgos disparà amb metralladora.

L'alferes Ortega també escol·loca-va — amb un grup de soldats — els paisans que passaven per la vorera del bar «La Tranquil·lidad», del Paral·lel.

L'alferes Pinos estigué en un portal del Paral·lel, per ordre de Valenzuela. No se'n mogué. Ell era l'encarregat de fixar el ban d'estat de guerra. Dui, un pot de goma. No tingué necessitat de col·locar-ne cap. No li van donar temps.

L'alferes Ramírez, també per ordre de Valenzuela, estigué amb un grup de soldats, en un bar del Paral·lel. Fou ferit. També ho resultaren — a més del capità Villalón — Pinos i Palacios.

FINIS SUSPEN LA SESSIÓ FINS A LA TARDÀ

A les dues se suspengué la vista per tal que el fiscal i els defensors poguessin modificar — si ho creien oportú, després de la prova testifical — les seves conclusions provisionals.

El fiscal redactà les seves conclusions definitives. Acabà aquesta tasca prop de les tres. Ja era tard per a continuar, per la qual cosa el Tribunal, advocat i periodistes es retiraren a dinar per a reprendre l'ur tasca a les quatre de la tarda.

ES REPREN LA SESSIÓ

A les cinc de la tarda es reprén la sessió. Es concedí la paraula al fiscal, el qual fa el seu discurs i sol·licita la pena d'acord amb les peticions que ha formulat després d'estudiar i repassar el sumari.

Les defenses tracten de rebatre la tesi del fiscal i neguen que hi hagués comandament en cap d'ells i que solament es limitaren a obeir ordres superiors.

DIUEN ELS PROCESSATS

El president pregunta als processats si tenen quelcom per al·legar. El capità Villalón diu que ell és un home del poble i que a Valladolid els feixistes han mort el seu germà.

Pinos diu que un guardia l'assaltà de demanar auxili al terrat d'una casa, la qual cosa és inexacta i a més remarca que té dues germanes que estan lluitant al front contra els feixistes.

Burgos García diu que solament prengué notes de les armes i que no féu foc contra el poble.

Ortega manifestà que és fill d'un obrer, que és lleial al règim i que no ha estat mai feixista.

Ramírez diu que en l'acte de la vista ningú no l'ha acusat i que solament intervingué en anar a saber per què disparava la metralladora. Palacios diu que ell és democrata i molt republicà.

El processat Noailles entra assegut en una cadira de braços i fa lliurament d'un paper escrit que repeteix el que ha manifestat en la seva declaració.

LA SENTÈNCIA

El jurat es retira a deliberar i al cap d'una hora dicta un veredict de culpabilitat per a Noailles, Burgos, Ortega, Pinos i Ramírez, com a autors d'un delict de rebel·lió militar amb comandament de força,

quant als processats Santos Villalón i Modest Palacios, els és considerat el delict de sublevació sense comandament de forces.

Prèvia la retirada dels processats el fiscal formula la petició de pena de mort per als cinc primers i de reclusió perpètua per als dos darrers i a més una indemnització de cent mil pessetes.

Defensors sol·liciten la reclusió perpètua.

El fall del tribunal és d'acord amb la petició fiscal. El jurat troba justa la sentència.

BENGALES DE GUERRA

RONDALLA DE LLOPS

Quina font d'inspiració s'ha perdut — morint-se massa d'hora, Don Ramon del Valle Inclán! Ell no hauria tingut el mal gust de fer-se feixista com l'Unamuno. Possiblement ara passejaria les seves barbes fluvials pel front de Somosierra o adreçaria terribles increpacions als sublevats de Toledo. De tot plegat treuria tema per a un nou «Tríptico Banderas» més castè i perforador encara.

Es de preveure que adeu i ara escriu algun romanç de llops, o d'homes, que ve a ésser el mateix. I heus ací que parlar de llops ens recorda la imatge de Manellic, que ha estat evocada en públic no fa gaire. Manellic, el credu, l'exploitat, el càndid que sabia matar llops i atzé el va ensinistrar a matar homes...

Deixem-nos, però, de lirismes i cerquem el costat pràctic de l'evocació. Manellic, creat entre bens, vestia samarra, com a pastor que era, i ningú com els pastors no coneix les excel·lències d'una bona samarra, de pell de xai, per a suportar els rigors de l'hivern a muntanya. Jo suggeriria la conveniència que hom aplegués amb tota cura les pells dels caps de bestiar cabrum sacrificades aquests dies pel nodriment dels qui lluiten al front i a la rereguarda, per tal de fer-ne magnífiques samarres per als generosos i nobles Manellics que encen llops per nosaltres a les terres atres d'Aragó o del Guadarrama per tal que l'Intern que s'apropa els sigui tan suportable com ho és als nostres pastors de Núria o del Montseny.

J. M. FRANCES

Totes les armes arreconades i amagades, al front! — diu Dur-ruti

Los que sabemos lo que es un fascismo alemán, lo que es un fascismo italiano, nos figuramos lo que sería un fascismo español.

La lucha que hemos emprendido es titánica y digna de nosotros, continuamente sometidos al militarismo y a la clerofa.

Que nadie se pasee por la calle; que nadie se sienta a discutir en las mesas de café. Su deber es ir al frente.

¡Catalanes! Confíad en nosotros, al igual que confiamos en vosotros.

¡Todas las armas arrinconadas y escondidas, al frente!

Todos los campesinos de Aragón se nos suman, y desde los niños hasta los ancianos nos piden armas.

Es preciso traer todas las armas. Es preciso sacarlas de las alacenas y traerlas al frente. Es preciso que aquellas armas que están escondidas debajo de las baldosas de vuestra casa (yo sé que las tenéis, porque yo también las he tenido), vengán inmediatamente al frente.

Yo creo que las entregareis. Os conozco, porque hemos vivido y luchado juntos.

Hagamos un frente potente y cuanto más pronto mejor, ya que cuanto más pronto arrasemos al fascismo, menos sangre derramaremos y la vida se normalizará con más rapidez. Todo esto lo digo también a los demás trabajadores de España.

(D'una allocució de Dur-ruti, pronunciada per ràdio des del micròfon d'una emissora instal·lada al front aragonès)

S'ha fet justícia

Diuenge, a les sis del matí, foren executats els ex-guardies civils Pere Aznarez i Antoni Viveros

Diuenge, a les sis menys deu minuts del matí, tingué lloc al Camp de la Bota l'execució de la sentència dictada pel Tribunal Popular contra l'ex-caporal de la Guàrdia civil Pere Aznarez Castro i l'ex-guardia del mateix Cos Antoni Viveros Bellido.

La mort dels dos condemnats fou instantània i els metges forenses certificaren la denúncia, després dels trets de gràcia disposats per la llei.

A continuació, i al crit de «Visca la República i «Visca la Llibertat», la Guàrdia Nacional Republicana i els milicians desfilaren per davant del cadàver.

PARAULES DE PI I SUNYER

«Estem en guerra; cal guanyar-la i la guanyarem; però mentrestant, cal que tots els que lluiten al front i els que mantenen la confiança a la rereguarda, actuin amb bona voluntat i sense recels; els cors junts en un mateix afany» (Foto Centelles.)

PARLA VENTURA GASSOL

«No són aquí, ni a Catalunya, els que es deien de l'ordre, els que es deien de la propietat, els que es deien de la religió...» (Foto Centelles.)

PEL FRONT DE TEROL AMB LA COLUMNA «EIXEA-URIBES»

Les milícies valencianes operen amb gran entusiasme cercant cada dia més tot el sud d'Aragó

La bèstia feixista segueix cometent tota mena d'atrocitats i crims de la més baixa condició

El tinent coronel que comanda la columna, ferit al front de Guadarrama, és un gran amic de Catalunya - S'ha iniciat l'atac a Terol

Durant la nit hem sortit de València creuant amb rapidesa l'horitzó, dels punts més fermes de la revolució. Deixant enrera la immensa catifa maragdinera per a internar-nos en terres castellanes camí de Terol, bordegem aquesta planura fins a arribar a Calatayud.

Clareja el dia. Els pobles que veiem al nostre pas ostenten la bandera de la Creu Roja. Estem a Aragó. Pocs quilòmetres més i arribem a Vil·la, darrer poble conquistat per les nostres forces; on resta instal·lada la Columna Eixea-Uribes.

Les nostres milícies han operat amb franc èxit durant els darrers dies. Es consoliden posicions rebutjant l'enemic en els seus desesperats atacs. El poble de Vil·la acusa una normalitat extraordinària. Els

habitants d'aquesta localitat s'han venut escapolint davant el terror de la invasió feixista. Durant el temps que els facciosos romangueren a Vil·la, la població, espantada, abandonà les feines del camp, refugiant-se en les muntanyes.

EL TOC DE DIANA

Hem arribat al toc de diana. Els milicians ens calden amb mostres d'entusiasme. Vora el riu Turia, sobre les pedres que desvien l'aigua constantment, el lluitador antifeixista refresca el cos, disposant-lo per la guerra. Mes tard, l'esmorzar el poble és una immensa caserna on es conviu amb la dignitat del compliment del deure.

A LA MUNTANYA

Els nostres primers parapets estan situats a dalt de la muntanya des d'on es domina perfectament tot el sector de foc. Després d' l'esmorzar forma una secció de la 2ª Companyia del P. O. U. M., per tal de rellevar la guàrdia de les nostres posicions. L'ascensió al cim es fa

ràpida, malgrat les dificultats que trobem al pas. Res no entrebancaria (Passa a la pàgina 5.)

Al peu de l'estàtua de Casanova foren recaptades 70.000 pesseres

El recaptat per a la subscripció pro-milícies antifeixistes, durant la celebració de l'aniversari als marins de la llibertat de Catalunya, s'eleva a la important quantitat de pesseres 69.736,72.

A més alguns ciutadans lluraren joies, entre les quals figuren una cadena d'or de 40 centímetres, unes arrecades i un anell de senyora, un segell i una aliança.

Els trinxeraires i els bandits que deshonren la Revolució

No han acabat encara les partides de lladres que, fingint-se milicians, fan escorcolls domiciliaris, a la recerca de pretesos feixistes, i que una vegada han assaltat el domicili de ciutadans sense cap mena de significació política no es dediquen a altra cosa que a endur-se objectes de la legítima pertinença de la llar tan escandalosament assaltada.

Són prou els casos que ens han estat denunciats d'abusos intolerables d'aquesta mena perquè hàgim sentit tota la indignació d'uns tals procediments. Procediments que, degut a la seva repetició, cal tallar suprimint físicament els autors d'aquesta forma de bandatge.

El Comitè Central de les Milícies Antifeixistes ha omplert les parets de la ciutat de cartells com aquest:

«Tots aquells que realitzen algun escorcoll als domicilis individuals o col·lectius sense prèvia autorització del Comitè de les Milícies Antifeixistes, seran executats sense formació de causa».

Cal que tots els trinxeraires tinguin compte d'aquest advertiment.

Els treballadors, els ciutadans antifeixistes tots cal que vetllin per l'ordre revolucionari i que denuncin aquests delinqüents que fan el joc criminal als sediciosos.

Els telèfons del Comitè Central de les Milícies Antifeixistes són els següents: 82199, 82594 i 37568.

(De «Treball»)

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA FA OIR LA SEVA VEU EN LES DIFICULTATS DE L'HORA PRESENT

En el grandíssim comiò de diuenge al Prior, tres de les més significades figures d'E. R. C. de Catalunya, davant la immensa multitud que omplena el local i el carrer, els senyors Gassol, Pi i Sunyer i Casanoves, exposaren el pensament del partit polític que en tot moment, abans de la sublevació dels militars sense honor i després batuts a Catalunya, compta amb les majors assístències de l'opinió pública. Ells nxaren la posició del partit davant la lluita; posició que no pot ésser altra que la que assenyala els líders de la democràcia sincerament mantinguts fins a les darreres conseqüències (Foto Puig Farran.)

VISCA LA REPUBLICA !!!